

ز جهت از جاوه مستقیم و سیر بر نفس لایم این بسیار را مخاطب کرده فرمودند که این کتاب
خواهد متعلقه کتب رسیده آنچه قابل فهم عموم الناس باشد از کتب لغت و شرح بر آورده
بر طالبان عرضه و سید و نکات مفید را وقت هرستفید سازید تا بطبع نمودن
آن یادگاری از شما بر عرصه کون و فضا و قیامت و استفیدی ازین باقیات
صالحات تمتع یافته بدعای خیر بیاورند **قطعه غرض نیست کز با یاد باند**
که هستی را نمی بسنند **کتاب لغت و شرح لغت**
کند و حال این مسکین عالمی **مثالاً لامره اشرف است از**
مختصر کرده کتاب مستطاب بوستان که کل همیشه بهار گلزار معانیست و
مکمل سیر ریاض سخندان تصنیف سر و قریب احسان عالم استغنا و بی نیازی مولانا شیخ
مصالح الدین سکر شیرازی قدس الله سره اخیر نیز با تنویذ پندیده معتبول
بارگاہ حی قیوم مولانا محمد مخدوم مرحوم که نقل برداشته شده است از
فسخ بوستان کتب خانہ برهان علیخان که عمرو بن یوسف ابوردی در سنه
هشتصد و پنجاه و پنج هجری مبلده ابورد برای صفی الدوله نوشته بود تطبیق کامل
کرده تحشیه اش جوایفی مفید در تخریج از کتب لغت و شرح معتقد و اقوال
اساتذہ معتبرین معاصرین ما هرین نمودم و آنرا خواستی را بعلامت اخذ آن
جسب تفصیلی که در پشت ورق صدر کتاب مبین شده تا بر حسب احتیاط
متعلم ختم گو عبارت حاشیه عبارت ماخذ اتحاد الفاظ نداشته باشد مگر
بعض جوایفی مختصر که در درسی استاذ الاساتذہ مولانا محمد مخدوم مرحوم سموه
لشده خلف معده روداد و علامت اس نوشته نشد که موجب تنگی بین اسطوره

نمید و در اینصورت مشکلاتی که در این متن موجود است آن بقدر وسع خود کوتاهی
 نگردیم مگر چون که خطا و نسیان در این کتاب بسیار است و کتب محتاج الیه این باب
 بجهت کم و زیاد نمودن کاتبین در عبارات از اخلاط محفوظ و مضمون نبودند
 عجب نیست که خطای بیسته باشد و نیز در هر طرف مقابل هر حالت تصحیح با وجود
 کمال تاکید بعضی اوقات غفلت میورزند و در اجتماع عبارات بیان اختلافات
 و هم بعد از تصحیح در حال طبع بسبب تخالف هوا و شدت موسم گرم یا و غیره گاهی
 کار گزاران مطبع را اختیاری بدست نمی ماند و در ارتسام و تقاسم بعضی حرف
 و کلمات تخلل واقع میشود و باجملا از خرد پروردان الا فطرت و انشوران عالی
 منقبت التماس است که اخلاق کریانه و الطاف بزرگانه مبذول داشته
 بنظر انصاف و در از اعتساف ملاحظه فرمایند و اگر سهوی خطائی ملحوظ گردد
 باصلاح آن گرایند و در صلاح فاسد ترویج کاسد کوشند و در زلات این همقدیر
 بذیل عفو بپوشند و از روی شقاق و نفاق اشتهاب اندیشه را در میدان عیب
 گرم جولان نکنند و زبان طبع و کلام همیشگی کشایند صائب گوید شعر

پوشش خیم خود از عیب باشوی بی عیب
 و عیب پوش کسان عیب پیش فرودند

و اگر فائده بردارند شرط مروت است که در حق همتمان طبع این بوستان بجز این

از کلمه خیر و سیرغ نمازند بیست
 بهتر آید ز بخشش ز روسیم

الکتاب منقول اولی الالباب و محبوب الاعدای و الاحباب و ان یبلغه

فی حلاله اشهار کاشف غیبها و انوارها
 بیت یارب این بنده شرف بنیاد